Ч. 149. Середа 17 (4) липня 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за вложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справа ческо-німецкої угоди. — Австро-угорскі делеґациї. — Заграничча політика Анґлії.

Віденьским часописям доносять з Праги, що вигляди на заключенє німецко-ческої угоди знов поліпшили ся. Трудности обох послідних днів можна вже уважати зовсім усуненими. Суботнїшні конференциї в справі уживаня мов в краєвих урядах пійшли легко і довели до того, що по вирівнаню деяких дальших ріжниць, дійшло до дальшого проясненя ситуациї. Надіють ся, що ще таки удасть ся сего тиждня довести переговори до користного висліду. Про хід суботнїшних переговорів подають „Narodni Listy“, що осягнено порозуміне ще в справі деяких спірних точок. Що-до нерішених ще спірних точок сподіють ся дійти до порозуміня. Окремий комітет радив в суботу специяльно над язиковим питанем в почтових урядах. „Bohemia“ пише про суботнїшні конференциї: В перших днях сего тиждня має прийти рішенє. Коли наради про уживанє мов в краєвих урядах доведуть до порозуміня, то сподіють ся довести до кінця також і наради над уживанем мов в автономічних урядах так, що потім буде можна скликати краєвий сойм при кінци липня або з початком серпня. Коли не дійшло би до порозуміня, то поки-що переговори перервуть ся взагалї, а пічнуть ся наново аж у вересни.

До збільшеня критичної ситуациї в угодових переговорах причинило ся питанє про мову в міскій самоуправі в Празї. Нїмці поставили домаганє, щоби і маґістратскі власти в Празї урядували в двох краєвих мовах. Се охорона, якої домагає ся німецка меншість в Празї. Та меншість, котра колись не тілько культурно, а і чисельно була властителькою Праги і витиснула на місті печать німецкої культури і німецкої штуки, нинї стиснена в куті. Ще в 1855 р. числила Прага 73.000 Нїмців побіч 55.000 Чехів. В роцї 1880 обнизилось число Нїмців до 31.071, себто 14·69 проц. населеня. В роцї 1890 було ще 27.284 Нїмців або 11·54 проц., в роцї 1900 тілько 17.928 або 9·34 проц., а в роцї 1910 лиш 17.602 або 8·15 проц. загального населеня.

Як нинїшні телеґрами з Праги доносять, вчера прийшло в угодових переговорах до рішаючого звороту. Пополудни відбулася конференция комітету в справі уживаня язика в державних урядах. Удало ся усунути дуже богато трудностий. Чим раз більше утверджує ся пересьвідчеє, що вже з кінцем сего місяця, або з початком серпня збере ся сойм ческий на коротку сесию.

Австро-угорска монархія доси не має ще конституцийно полагодженого спільного буджету на біжучий рік, а тілько дві буджетові провізориї. Перша буджетова провізория, увалена делеґациями, скінчила ся 1 мая с. р.; щоби не наступив стан ex lex, делеґациї в цьвітни с. р. ухвалили нову 6 місячну буджетову провізорию. Отже на вересень намірене скликанє делеґаций до Відня в цїли ухваленя буджету на біжучий рік.

Цифри спільного буджету, предложені делеґациям в цьвітни с. р., відповідали докладно проґрамі, яку перед роком предложили були делеґациям бувший міністер війни Шенайх і командант маринарки Монтекуколї. Збільшені видатки на войско і маринарку були означені на 5 літ і містили в собі постепенне підвисшенє нормального буджету о 200 міліонів корон. Пляноване підвисшенє на 1912 р. виносило 20 міліонів в мормальнім буджетї і 19 міліонів в надзвичайних видатках. Сей буджет має бути ухвалений в вересни с. р.

Незабаром після того мають бути скликані делеґациї на нову сесию в Будапештї, щоби полагодити спільний буджет після постанов недавної спільної міністерскої конференциї не принесе ніяких несподїванок; по тім як надзвичайні домаганя міністра війни ґен. Авфенберґа стрінули ся з відмовою обох кабінетів, видатки на армію і фльоту не переступлять границь умов, заключених перед двома роками. Після тодїшної заяви міністра війни буде виносити на 1913 р. підвисшенє видатків в зви-

Фабрикант мотилів.

(З польского — Альфреда Висоцкого).

З римскій каварни „Араґно“ збирало ся колись, перед лїтами, кількох молодих людий, Поляків, котрі сходячи ся щоденно при однім столї, заложили рід клюбу, котрий назвали „клюбом волоцюгів“. Було їх пятьох. Найстарший провів молодість в полудневій Америцї, а пізнїйше обїхав цїлий сьвіт як простий моряк корабельний. Другий знов зносив страшну нужду в Льондонї, наймаючи ся до праня білля в варстатах червоних драґонів Єго корол. Величества, третий вернув недавно з Сибіру, два прочі не покидали що правда суші, знали єї навскрізь від Палєрмо аж до Трондем, переносячи ся з місця на місце з замилуваня до заробітку, володїли досить добре штукою виміни лїтературних своїх вражінь на дрібну монету, якою платили редакциї ріжних часописий і тиждневників за їх фейлєтони.

В „клюбі волоцюг“ панувало все велике оживленє. Вечері і ночі минали незамітно серед диспут, спорів і оповідань, до яких не бракувало нїколи теми. Достарчували єї пригоди Американця, Сибірака і ясноволосого, з червоними плямами великана, названого „прачкою“ задля близьких колись зносин з білем анґлїйских вояків.

Найменше до оповіданя мав наймолодший дневникар, сухий, білявий, котрого раз один ледви пробито ножем, коли виходив над раном з „Рат морт“, не числячи кілька малих непорозумінь з богемією Християньскою о єї модельки, чи суджені.

Сидів отже все тихо, слухаючи пильно, не без якоїсь зависти героїв „144 улиці“ або далеких осель якутских, прийшла однак черга і на него.

Було се якось перед Сьвятим Вечером. Сибірак скінчив саме своє оповіданє про борбу, яку звів з божевільним з тревоги Якутом над пропастею, яка пожерла єго санки і рени, а при голосним звичайно столику запанувала тишина.

Американець повів посоловілим оком довкруги і глянув на Торского.

— А щож ти нам оповіш?

Торский відчув в голосї старого гультїпяки легковаженє, поконав вроджену несьміливість і відповів не надумуючись:

— Щось, що навіть вам заімпонує!

„Клюб волоцюг“ вибухнув сьміхом, невражений тим дневникар підняв кинене єму візванє і говорив дальше:

— Не можу, зовсім природно міряти ся з вами, бо я не прав як жию майток драґоньских і не водив ся за чуб з Якутами. Заклада ся о пять „Lacrima Christi“, що нї один з вас не був тим, чим я був перед роком.

— Чим-жеж ти був, віршомазе? — запитав Сибірак.

Торский розпер ся з гідностию на кріслї і вискандував:

— Комірником королївскої осади в Скобак і приятелем фабриканта мотилів.

— Фабриканта мотилів?

— Так. На єго дверох висїла таблиця: „Нільс Яппе. Зоммерфуґль фабрікант“, що значить: Нільс Яппе. Фабрикант мотилів.

— Торский виграє на певно заклад! — крикнув другий дневникар, користаючи радо з такої нагоди. Ставляйте „Lacrima!“

Сейчас наповнили ся склянки а Торский оповідав:

— Я приїхав з Християнії до Скобак в червни, чи в липни, передовсім задля ясних ночий, о много красших в тім сїльци рибацкім, як в місті, а також тому, що не маючи богато гроший, хотїв там перечекати найгірший для дневникаря сезон, де можна було вижити за пятьдесять оерів денно. Мій знакомий Тріґве постарав ся для мене о мешканє у вдови по вандруючім проповіднику, старої, говірливої і нудної, комната була однак дуже мила з двома вікнами, через котрі видїло ся море, кораблї що плили до Берґен і базальтові скали фіорду.

В далї колисала ся безмежна площа шмараґдових вод, через котрі ішли филї з гривою білої снїжної піни.

Ночи були темні і видні.

чайнім войсковім буджеті 17·5 міл. а 19 міл. корон. в надзвичайнім буджеті.

Крім того одержать делеґациї конкретні внесеня в справі полагодженя становища підофіцирів після принципіяльного полагодженя сеї справи міністерскою конференциєю. Управильнене становища підофіцирів слідує в той спосіб, що підофіцири, які довше служать, одержать ріжні материяльні полекші. Ось так управильнить ся грошеві побори підофіцирів, признасть ся датки на вихованє підофіцирских дітий та заосмотрить ся підофіцирів цертифікатами або відправою, як би хто з них резиґнував з цертифікату. Та новість потягне за собою майже три міліони, які вже й найшли увзглядненє в буджеті на рік 1913-ий.

В анґлійскій палаті громад виголосив сер Едвард Ґрей експозе, в якім виразно заявив, що відносини між Анґлією і Німеччиною тепер знамениті, та що тепер нема рішучо жадних спірних справ між обома державами. Ся заява британьского міністра заграничних справ має велике значінє для европейского мира і до певної степени успокоює публичну опінію. Для попертя мирових тенденций Анґлії сер Ґрей заявив також, що Анґлія скріпить свою фльоту на Середземнім мори. Як звістно, недавно британьский міністер маринарки Черчіль стремів до того, щоби і середземноморску фльоту своєї держави забрати на Атлянтийский океан, близько Німеччини, а оборону справ Анґлії на Левантиньских водах поручити Франциї. Тепер же покинено сей плян, а се вказує власне на поліпшенє анґлійско-німецких відносин.

Минувшої суботи прилучив ся до мирових заяв свого товариша і британьский міністер скарбу Льойд Джордж, на банкеті в Лондоні, котрий заявив, що у міжнародній політиці настає ера доброї волі, дипльоматия полагоджує спірні питаня без війни.

Та мимо тих мирових заяв число воєнних кораблів на північних водах буде зростати дальше.

В Німеччині не вірять в поліпшенє анґлійско - німецких відносин, поки обі держави не перестануть побільшувати своєї воєнної сили. Окрім воєнної небезпечности Европа терпить через надмірне оружене Анґлії і Німеччини ще й через те, що і другі держави ідуть їх слідом і розмірно старають ся задержати рівновагу воєнних сил у відношеню до воєнних сил обох північно - західних европейских держав.

Новинки.

Львів, 16 липня 1912.

— **Відзначення.** Є. В. Цісар надав радникови висшого суду краєвого у Львові Ів. Гарлицкому, при нагоді перенесення єго на власну просьбу в стан супочинку титул радника Двора з увільненєм від такси. — Є. В. Цісар наділив комісаря поліциї в Бродах Мих. Карабановского і учителя школи вправ в учительскій семинариї мужескій у Львові при нагоді перенесеня єго в стан супочинку золотим хрестом заслуги з короною.

— **Іменованя.** П. Міністер скарбу іменував в технічній контролї скарбовій старшого контрольора Ферд Єржабка, інспектором для округа службового краєвої Дирекциї скарбу.

Міністерство торговлї надало старшим почтовим контрольорам Вл. Бучкови зі Станиславова і Ант. Ратайскому з Перемишля посади старших почтових управителїв, а іменно першому в Підволочисках а другому в Гусятині.

— **З нотарияльних кругів.** П. Міністер судівництва іменував кандидата нотарияльного Юл. Куриловича, нотарем в Риманові.

† **Померли:** О. Володислав Юзичиньский, парох Острова, дня 13 с. м. у Львові, в 68 ім році житя, а 41-ім сьвященьства; — о. Володимир Ходолиньский, конс. радник і декан жовківский, парох Деревнї, жовківского пов., дня 12 с. м. в 67 році житя а 42-ім сьвященьства. В. ї. п.

— **Зелїзничий випадок коло Кракова.** Оногдашної ночи ударили ся на стациї Слотвина-Бжеско два тягарові зелїзничі поїзди. Дирекция зелїзниць в Кракові доносить про сей удар так: В ночи о год. 12·10 стрінув ся на стациї Слотвина-Бжеско товаровий поїзд, що їхав до Бохнї, з другим товаровим поїздом, який наближав ся до Слотвиня. Мимо збороненого сиґналами в'їзду до Слотвини, машиніст сего послїдного поїзду не здержав ся перед в'їздовими зворотницями і перетяв в середині виїзджаючий поїзд. З зелїзничого персоналу нїхто не покалїчив ся, лише двох кондукторів жалує ся на потовчене і перестрах. Льокомотива і 7 возів обох поїздів значно ушкоджені.

— **Новий континґент рекрутів** усталений як звістно на 12 літ. Він збільшить ся ізза заведеня дволїтної войскової служби. На сей рік виносить континґент 136 тисяч людий, на другий 154 тисяч, на третий і слїдуючі роки 159 тисяч; єго подїлить ся між Австрию та Угорщину після населеня. На удержанє краєвої оборони в Австриї з виїмком Тироля і Форальберга призначений континґент в першім роцї 20.700, в другім роцї 22 300, в третім 23.700, в четвертім 25.000, в пятім 26.000, в шестім і слїдуючих роках 26.977 людий. До тепер відложена войскова бранка розпічне ся в Австриї і на Угорщині 12 серпня. Угорска урядова часопись оголошує також розпорядженє міністра гонведів, в якім розписує ся побір рекрута на час від 12 серпня до 5 вересня включно.

— **700 овець жертвою грому.** З Вітсбок (Мекленбургія) доносять: Перед надлижаючою ся бурею збило ся стадо овець в однім місци коло деревляної загороди, в котру по хвили ударив грім. 700 овець згинуло.

— **Реформа женьских лїцеїв.** Рескриптом з дня 14 червня 1912 р. ч. 27.344, оголосив п. міністер віроісповідань і просьвіти реформу жіночих лїцеїв. Для нас ся реформа великої ваги, бо у нас є від 1903 р. одинокий дівочий лїцей Руского Інститута для дівчат в Перемишли з правами для шкіл державних на основі рескр. ц. к. міністерства віроісповідань і просьвіти з д. 17 цьвітня 1910 ч. 14.528. Сей лїцей виобразував вже сотки дівчат, з котрих одні доповнили семінарийну матуру і стали учительками, инші скінчили торговельну академію та заняли відповідні становища, знов инші доповнили ґімназияльну матуру і кінчать університетскі студиї і т. д. — Сего року лїцей зреформовано. Щож нового принесла реформа нашим лїцеанткам? Як лїцей давав лїцеанткам доси много прав, так тепер зреформований лїцей дає їм всьо. Лїцей подїлено на два степені, низший і висший. Низший степень від I.—IV. кл. зрівнано з низшою ґімназиєю без латини або з низшою реальною школою, а висшому степенови полишено свободу: або лишити V. і VI. кл. і по матурі дати лїцеанткам ті самі права, що доси, або розширити лїцей ще о два роки курсами підготовляючими до матури реформованої реальної ґімназиї з наукою латина для тих, що

На заході горіла щодня повінь золотого сьвітла і зливала ся в цїлу ґаму тонів з прозорим спадом неба. На глубину фіорду сперли ся блїдоперлові винари а весла занятих лодок ставали ще раз білїйші, блїдостию смерти або тревоги.

Якийсь дивний, не унятий словами сумерк розпливав ся в одну наче барву, в оден акорд туги, в ті чудові ясні ночи, котрі я прожив тоді в Скобак, не думаючи зовсїм про се, що буде завтра, коли минуть ся остатні корони і станут власностию вдови по вандрівнім проповідникови а я буду без сотика в Скобак, де лекше о щасливу смерть, як о гроші.

Тріґве памятав однак се.

— Вдова допитувала ся вчера про тебе — сказав одного дня — а се не помильний знак, що кредит її вже вичерпаний. Що думаєш робити?

— Телеґрафувати.

— Дуже говореня. Дорога до найблизшої стациї почтової виносить вісім корон. Звідки їх возьмеш? Ґоль не перевезе тебе за дурно. Результат непевний. Сама думка fanden galle підказочна.

По годині неприсутности вернув розрадуваний.

— Знаєш ся на вазї? — кликав з порога.

— На якій вазї?

— Ах! до чорта! На вазї цловій нашого Гіяльмара, котрий є акцизником громадским. Гіяльмар захорував а ти заступаєш єго. Від завтра станеш на помості, будеш важати сїти кождого рибака, що вертає з ловів. Не потребуєш навіть відбирати гроший. Запишеш тілько назвиско і число лодки. Громада стягає опіся сама оплату. Тепер ходи, покажу тобі вагу і закличу кого, аби поучив тебе як з нею обходити ся.

— Vel!

Другого дня сидів я вже на лавці Гіяльмара, приманюючи сиґналами кожду лодку, котра зближала ся до берега. Занятя мої зачинали ся о девятій вечером.

Море о тій порі виглядало наче таблиця живого срібла. Весла пороли єї блискучу поверхню, а широкі круги розбігали ся далеко, ударяючи ніжно і легко о стовпи помосту і скали фіорду, котрі красив скорий равок по північному сумерку.

Що хвилї відзивав ся захриплий голос якогось рибака. На середині лодки горіли смольні поліна, а в мокрій сїти кидали ся риби, деколи цїлї золоті в блеску огня, а деколи срібні в перловім сьвітлї дня, котрий зближав ся.

Найбільше щасте до ловлї мав старий Єнс і він вертав найпізнїйше. Нераз зійшло вже сонце, а біле вітрило єго лодки з червоним мечем на середині, зявило ся в пристани.

Було се якось в половині липня. Ніч буває там найкоротша. Я перечислив лодки. Вернули вже всі. Не було ще Єнса. Я постановив отже на него зачекати. День наставав душний і заносило ся на бурю. Від моря відбивав ся великий блеск, котрий осліплював очи. Я звернув їх тоді на зелень луки, що втиснула ся між скали як великий шмараґд в золотій оправі.

На тій луцї побачив я чоловіка. Я не бачив єго ніколи перед тим. Божевільний, чи не божевільний. Гонив по мураві, приставав, прилякав, то знову підскакував в гору вимахуючи білою хоругвою.

На тлї заржавілих скал видавав ся наче маяк утомленої улви.

Я почав слїдити єго люнетою. Був вже старий. Довгу, сиву, бороду розвідав вітер. Місто хоругви мав сітку...

Той старець ловив очевидно мотилї з нечуваною зручностию і вправою.

Я забув о лодці Єнса, а покинувши поміст пішов на луку.

Старець саме відпочивав і сапав голосно, утираючи піт з чола.

Коло него лежало пуделко з голяндских циґар і довгий кій з сїткою.

Я поздоровив єго чемно.

— А се ти заступаєш хорого Чіяльмара? — запитав відразу.

— Так. Скажи менї однак, що ти робиш на тій луці?

— Ловлю мотилї.

— На що?

— Щоби повбивати їх на шпильки

— Ти є зоольоґом?

— Нї.

— Ученим збирачем?

— Звідки!

— Чимжеж вкінци?

— Фабрикантом мотилїв.

(Конець буде)

приватно вчили ся в лїцею латини. Таким курсам надає мінїстер права шкіл державних, а іспит зрілости зложений по скінченю тих курсів надає право вписати ся на унїверситет в характері звичайних слухачок. Коли би котра з учениць хотїла мати іспит також з грецкої мови, то не тяжко їй прийде доповнити іспит з того предмету. Так отже мають цїлеї тепер тим більшу рацию єствованя, що дають лїцеанткам ті самі права, які они мали передше, і дають також можвість до висшого образованя і підготовленя до унїверситетских студий. Перемиский лїцей хоче піти на руку своїм ученицям вже з початком найблизшого шкільного року і отворити курси приготовляючі до матури реформованої реальної ґімназиї з наукою латини для тих учениць, що приватно учили ся в лїцею латини. О приняте на такий курс зголошувати ся належить до Дирекциї Лїцея до 5 вересня, бо від числа зголошених залежати буде отворенє курсу і оплата за науку.

— **Справа однорічних охотників.** Віденьский дневник „Die Zeit" побоює ся, що з причини пізної ухвали войскових предложень стратить велике число молодих людий право однорічної служби. Після нового предложеня мають право до однорічної служби лише ті, які скінчили середну школу, або школу поставлену на рівні з середною. Супротив того є можливим, що ті, які приготовили ся до з. зв. „Inteligenzprüfung", не будуть в тім роцї допущені до однорічної служби, бо нові войскові предложеня вже ввійшли в житє. В тій справі були у мінїстра війни депутациї. Мінїстер прирік, що увзглядни́ть відповідні просьби.

— **Замах на посла.** З Арада доносять, що виборцї посла до угорского сойму Ал. Таґанієго, довідавши ся, що він виїздить самоїздом з Арада до Марія Радна, засїли ся на него в числї кількадесять недалеко Радна і обкидали самоїзд, в котрім їхав з двома товаришами, градом каміня. Посол Таґанї вийшов цїло, зате єго товариші тяжко покалїчені.

— **Замахи на австрийскі порохівнї.** З Відня доносять: Замахи на войскові австро-угорскі порохівнї множать ся дальше. Оногдашної ночи побачив вояк, що стояв на сторожі при маґазинї пороху в Сопронї (Oedenburg), двох людий, які підкрадали ся до порохівнї. Вояк приказав їм сейчас станути і поспитав о клич. Не зважаючи на те, незнакомі старали ся дальше підійти під порохівню. Тоді вояк остерігши ще раз, ужив оружия, вистрілив чотири рази, однак, здає ся, хибив, бо люди ті, користаючи з ночи, утїкли. Заалярмований цїлий відділ, котрий сповняв сеї ночи сторожу, почав сейчас погоню, але без нїякого успіху. Стацийна команда місцева зарядила строге слїдство.

— **100 жертв катастрофи.** В саратівскій ґубернії в Росиї лучила ся в однім селї страшна катастрофа в фабрицї костий. Там складано кости під високою стїною. Нараз стїна завалила ся і засипала працюючих під нею 100 женщин. Зі стїною завалили ся і кости. Все змішало ся в одну масу: цегли, кістяки верблюдів, коний, волів, а під тим всім лежали трупи убитих робітниць. Доси видобуто зі звалищ 30 трупів робітниць.

— **Вісти з України.** Повітовий справник в Волчанах на Харківщинї заборонив місцевому драматичному кружкови продавати на вечерах програми, печатані українською мовою. Сей самий справник заборонював недавно виставляти українські штуки.—Д-р М. Лисенко видав в Киеві 7-ий випуск „Збірника українських пісень" (42 піснї). Цїна 2 карбованцї. — В Полтаві відкриває ся нова українська книгарня.

На Херсонщинї, в области одеского й херсоньского повітів, надії на урожай дуже лихі. Зливи, кузка, тля, ржа й инші напасти по деяких волостях зовсїм знищили хлїб на селяньских полях. Як кажуть знавцї, велике поширенє шкідників стало ся через некультурне хазяйнованє селян. — З Бесарабії повідомляють, що в акерманьскім повітї град знищив 15 тисяч десятин хлїба. Шкоди мілїонові. — На Чернигівщинї, в области мглинского й сосницкого повітів, знов вибив град коло 800 десятин хлїба. — На Харківщинї озимина загалом виглядає досить гарно. Цїни на робочі руки середні. У волчаньскім повітї робітникови платять 45—55 коп. і робітници 30—50 коп. у день на хазяйских харчах; полільницям дають подарунки. В охтирскім повітї цїни на робочі руки висші проти торішних на 20—30 проц.

Під з. „Дивна чутка" читаємо в київскій „Радї": „В однїй з київских ґазет напечатано оноді телеґраму з Харкова, що у харківских Українцїв виникла думка поставити памятник Т. Шевченкови в Харкові, а не в Киеві, де дума гальмує справу про призначенє місця під памятник. Проєкт памятника нїби то вже вироблено. Стать поета стоїть у весь зріст. В руках перо і записна книжка. По наведеним нами справкам у комітетї виявило ся, що комітетови нїчого про се невідомо. На проєкт памятника поетови у Киеві оповіщено третий конкурс".

Телеґрами.

Відень 16 липня. Спільний мінїстер скарбу др. Білиньскй виїздить дня 17 с. м. до Ішлю на лїтний побут. За кілька днїв буде на авдиєнциї у Цїсаря, аби здати справу з своєї подорожи до Босни, о котрій ооносив вже свого часу письменно.

Рим 16 липня. Ґенерал Ґоріонї доносить, що Італїянцї в силї 6.000 людий побили турецко-арабскі войска під оазою Сіді-Алї і займили ту місцевість. Італїянцї мали 6 убитих і 73 ранених. Турків полягло кількасот.

Константинополь 16 липня. Часописи доносять, що 5 італїяньских торпедовцїв кружляє коло острова Хіос.

Рим 16 липня. „Corriere d'Italia" доносить з Солуня, що в станї здоровля Абдул Гаміда прийшло в послїдних днях критичне погіршенє, так що кождого дня можна надїяти ся катастрофи.

Петербург 16 липня. Мінїстер справ заграничних Сазонов наміряє відбути подорож до Анґлїї. До Парижа мінїстер не поїде.

Надіслане.

Ч. В. 104·543/12.

ОГОЛОШЕНЄ КОНКУРСУ.

Видїл краєвий Королївства Галичини і Володимириї з Великим Князївством Краківским розписує отсим конкурс на 6 стипендий з фонду краєвого по 1000 К річно для учеників Академії рільничої в Дублянах. О сї стипендиї можуть ся убігати укінчені ученики шкіл середних, що по скінченю студий аґрономічних в Академії рільничій в Дублянах і відбутю практики господарскої наміряють обрати званє учителїв рільництва для селян або працювати в орґанїзациях заводових рільничих в краю.

Поданя поперті: а) метрикою хрещеня, б) сьвідоцтвом зложеного успішно іспиту зрілости в ґімназиї або в школї реальній, в) сьвідоцтвом з послїдного півроку шкільного в ґімназиї або школї реальній, г) докладним сьвідоцтвом убожества, належить вносити найпізнїйше до 10 серпня с. р. до Видїлу краєвого на руки Дирекциї Академії рільничої в Дублянах. До поданя належить надто долучити письменну заяву, силою котрої обовязує ся кандидат, що по укінченю наук в Академії рільничій в Дублянах працювати-ме в разї візваня із сторони Видїлу краєвого як учитель рільництва для селян або в орґанїзациях заводових рільничих в краю.

У Львові, дня 10 липня 1912.

Пиотровскій.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені **грубим** друком. Години нічні від 6^{00} вечером до 5^{59} рано означені підчеркненєм чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·35, **2·05** §), **2·45**, 3·45 *) 5·46 †), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §**2·16**, **2·27**, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·25**, 3·05*), 6·28 †), 7·58▪), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. ▪) до Ходорова кождого попередного дня перед недїлею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в недїлю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави рускої (лише в недїлї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче":

До Підволочиск: 6·25, 10·55, **2·29** *), **2·42**, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і недїлю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків":

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і недїлю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова **2·22**, 5·45, 7·25, **8·50**, 10·05, 1·10*), **1·30**, **2·00**§), 5·40, 7·25†), **8·25**, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/6 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, **1·50**§), **2·15**, 5·30, 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: **12·05**, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), **1·55**, 5·52, **6·26**, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слїдуючого дня по недїли і сьвятї.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в недїлї і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче":

З Підволочись: 7·01, 11·11, **1·36***), **2·00**, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і недїлю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків":

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6^{11}*), 9^{41}, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).